

Med musikterapi kan jeg bedre holde til mit arbejde

Annette Petersen er sygeplejerske på Kamilianergaardens Hospice i Aalborg

I hvilken forbindelse har du stiftet bekendtskab med musikterapi?

Gennem mit arbejde har jeg siden 1999 haft fire musikterapeuter som kolleger. Vores første hospiceleder Knud Ole Pedersen har været banebryder. Vi var jo det første hospice i Danmark, der fik en musikterapeut, for Knud Ole havde fået kendskab til musikterapi i udlandet, da han rejste og søgte inspiration til opstarten af hospice.

Det undrer mig, at det ikke er et tilbud i hele den palliative indsats, f.eks. på onkologiske afdelinger og de palliative teams! Musikterapeuter er vigtige tværfaglige samarbejdspartnere i omsorgen for patienterne. Jeg samarbejder nu med musikterapeuten om aftenarrangementer hvert halve år for efterladte til patienter, der er døde på hospice. Der er ca. 30-40 efterladte deltagere, og aftenen består af oplæg fra de professionelle og drøftelse i mindre grupper samt fælles drøftelse i plenum.

Hvilken betydning har musikterapi i den forbindelse?

I forbindelse med disse arrangementer for efterladte har musikterapeuten det store terapeutiske overblik. Hun kan noget i det terapeutiske arbejde med sorg. Det har jeg skullet lære mig i mit omsorgsarbejde som

sygeplejerske, men hun har det integreret i sit arbejde. Hun tør gå dybere ind i spørgsmål, de efterladte stiller. Det gør hun rigtig godt, for hun tør udfordre og udforske og er samtidig meget lyttende og empatisk. Hun kender også egne begrænsninger.

Jeg tror, det kan være svært for nogle at skelne mellem musikpædagog eller musikterapeut, men terapi handler om at få en større forståelse og indsigt i sig selv, så den pårørende kan få redskaber til at agere i den verden, hvor de er blevet alene. Ligesom patienter kan få redskaber til at være i den situation, som de er i. Dette omhandler jo også at være sammen med sine pårørende. Der kan opstå terapeutiske forløb i det musikterapeutiske arbejde på en anden måde, end det altid er muligt inden for omsorgsområdet. Musikterapi er meget vigtigt dér, hvor patienten ikke har kræfter eller ord til at kommunikere.

Musikterapeuten kan hjælpe og være katalysator for samvær mellem generationer og kan bruges som et redskab til at være sammen. Det kan f.eks. være musikalsk samspil, hvor barnet får et instrument, og den voksne et andet. Musikken skaber et nyt rum og giver nye muligheder for samvær.

På hvilken måde gør musikterapi en forskel på et hospice?

Jeg kan huske en seance med et ungt par (hvor manden var døende), som ikke havde nået at få den bryllupsrejse, de gerne ville have haft. Musikterapeuten spurgte ind til det, og hun hjalp dem til at visualisere bryllupsrejsen sammen, så de mærkede vinden og det varme vand på Bali. De mærkede det begge to og var også meget sanselige. Så de fik faktisk den oplevelse sammen. Sådan noget er bare så rørende, og jeg får tårer i øjnene bare ved tanken.

Det kan også være en stor hjælp til den urolige patient, hvor medicinen ikke hjælper, som vi havde håbet, det ville. Der kan musikterapi give ro. Musikterapeuten understøtter patientens vejtrækning og hjælper herved patienten til at finde ro.

Når man har en musikterapeut på hospice, er det dejligt, at der er en, der er opmærksom på, hvordan musik kan fylde et rum. Det gør meget ved huset, at rummene er fyldt ud af musik på gangene, at give musiske oplevelser til huset, patienter og de pårørende. Det har en stor indflydelse, når æstetikken er der. Det påvirker også mig

som sygeplejerske, når musikterapeuten spiller på gangene. Det giver mig en ro, jeg får trukket vejret godt igennem, og det er et positivt islæt ind i mit sind, som giver en anden tilgang til mit arbejde og betyder, at jeg bedre kan holde til mit arbejde.

Musikterapeutens bidrag til de tværfaglige konferencer er også vigtigt. Hun bidrager godt med sine spørgsmål og hjælper til at få spurgt ind til vigtige aspekter, som kan give dybere forståelse for patienterne. Det ligger også i den terapeutiske uddannelse. Det har stor betydning for det tværfaglige samarbejde, at alle aspekter bliver belyst.

Hvad ville det betyde, hvis musikterapi ikke var tilgængeligt hos jer?

Ingen musikterapi ville betyde et stort savn for patienterne, deres pårørende og mig som kollega. Patienter og pårørende ville ikke få mulighed for at blive lindret via musikalske oplevelser. Det tværfaglige samarbejde er en vigtig del af det, jeg forstår ved et hospice, og jeg tør ikke tænke den tanke til ende, at musikterapeuten ikke er en naturlig del af hospice.

”

Musikterapeuten hjalp dem til at visualisere deres bryllupsrejse, så de mærkede vinden, duftene og det varme vand på Bali. Det unge par oplevede på denne måde deres planlagte bryllupsrejse sammen, inden patienten døde. Det var meget rørende, og jeg får tårer i øjnene ved tanken.